

Allerød den 9. december 2011

Folketingets Skatteudvalg

I forbindelse med en rykker fra Skat for en for sent indbetalt restskat-rate, har jeg rettet henvendelse til Skattecentret med ønske om en forklaring på diskrepansen mellem gebyr-bestemmelserne i Gebyr-loven og de tilsvarende bestemmelser i Renteloven. Jeg har, hvilket indrømmet var ganske forventeligt, ikke modtaget nogen forklaring fra Skattecentret. Blot har Skattecentret givet mig de fakta, jeg allerede kendte, nemlig at Skat, Jfr. Gebyrloven § 2 stk. 5 kan opkræve et gebyr på højst kr 250,00 hvilket man så gør. Endvidere har jeg via e-mail rette henvendelse til justitsministeriet, men her ønsker man øjensynlig ikke at besvare min forespørgsel.

Jeg har samtidig forespurgt i EU-regi, hvor vidt det forhold, at den danske lovgivning for-fordeler (visse) offentlige myndigheder i forhold til private virksomheder, er i strid med EU's konkurrencebestemmelser eller andre bestemmelser. Heller ikke dette har jeg fået svar på.

Jeg bør måske præcisere, at jeg (selvom der i dette tilfælde var en ganske rimelig årsag til den forsinkede betaling) ikke påklager eller betvivler Skat's ret til at opkræve gebyr. Primært er jeg ganske uforstående overfor, at offentlige instanser lovmæssigt er berettiget til at opkræve en væsentlig højere betaling end private virksomheder for præcis samme ydelse. Subsidiært er jeg uforstående overfor, at Skat kan opkræve rykkergebyr for første rykker. Begge forhold er, når tilsvarende er forsøgt af private virksomheder, påtalt af Forbrugerombudsmanden. Således kan man på "Forbrugerombudsmandens hjemmeside" finde en lang række eksempler på, at rykkergebyrer på kr 250,- er påtalt og stadfæstet som ulovlige (med henvisning til renteloven). Oven i købet foreligger der (mindst) én højesteretsdom der stadfæster, at sådan optræden ikke er tilladt for private næringsdrivende. En højesteretsdom fra 4. marts 2010 fastslog, at det ikke er berettiget, når Europark pålægger et rykkergebyr allerede i første påmindelsesbrev, som bliver sendt til forbrugeren

Af Tillæg til Forbrugerombudsmandens gebyrvejledning fra 2008 fremgår det, at "fastsættelsen af gebyrloftet skal ses ud fra den betragtning, at gebyrloftet skønmæssigt skal svarer til de rimelige omkostninger, der er forbundet med at modtage betalingen...". Der findes ikke i dette notat nogen sondering mellem gebyrer til offentlige myndigheder eller private virksomheder. Der henvises blot til markedsføringslovens (§13) gebyr-definition. Markedsføringsloven finder, som beskrevet i lovens §2, "...anvendelse på privat erhvervsvirksomhed samt på offentlig virksomhed, i det omfang der udbydes varer og tjenesteydelser på markedet". Jeg erkender, at Skat's aktiviteter er ganske enestående og at Skat derfor ikke umiddelbart kan sammenlignes med private virksomheder. Men på en lang række andre områder, hvor offentlige myndigheder på samme vis er underlagt gebyrlovens bestemmelser om (høje) gebyrer, er tilsvarende ydelser tilgængelige via private virksomheder, som altså blot må stille sig tilfreds med Rentelovens gebyr-bestemmelser. Følgende, ganske vist fiktive eksempel til illustration: en borger (pensionist) forbruger en kommunal mad-ordning, men undlader at betale rettidigt. Gebyrloven vil i så fald berettige kommunen til at pålægge opkrævningen et gebyr på 250kr.

Hvis præcis samme mad-ordning, på præcis samme vilkår, varetages af en privat udbyder må denne for præcis samme påmindelse kun pålægge 100kr i gebyr. Jeg opfatter dette som uhyrligt.

Den eneste plausible forklaring på omtalte diskrepans må være, at offentlige myndigheder eller institutioner er 2½ gange mere ineffektive end private virksomheder, derfor skal bruge 2½ gange mere tid/flere ressourcer og derfor må opkræve 2½ gange prisen. Jeg beder Skatteudvalget redegøre for, hvor vidt forskellen mellem de to gebyrbestemmelser er begrundet i en erkendelse af, at offentlige myndigheder er ineffektive, eller om det er et udtryk for et ønske om for-fordeling af offentlig virksomhed.

Ud over at bede Skatteudvalget forklare baggrunden for den omtalte forskel mellem gebyrbestemmelserne i Renteloven og gebyrbestemmelserne i Gebyrloven beder jeg Skatteudvalget tilkendegive, hvorvidt der kan forventes lovgivningsmæssige tiltag, der vil eliminere omtalte diskrimination. Som minimum forventer jeg, at skattecentre, såvel som andre offentlige myndigheder og institutioner gøres opmærksom på, at Gebyrlovens §2, stk 5 tydeligt foreskriver, at gebyrbeløbet kr 250,- er "et loft". Jeg har ikke i lovens noter, bekendtgørelser eller andre steder kunnet finde foreskrifter for administrationen af dette gebyr-loft. Såfremt sådanne ikke forefindes, bør de udarbejdes.

P.S.

Vedrørende formularen der muliggør denne forespørgsel skal jeg for god ordens skyld gøre opmærksom på, at de i "telefonnummer-feltet" angivende cifre naturligvis ikke er mit telefonnummer. Udfyldelse af feltet er angivet som obligatorisk. Jeg forventer som udgangspunkt ikke telefonisk kommunikation i relation til denne forespørgsel og finder det i øvrigt pudsigt, at et telefonabonnement er en forudsætning for, via "nettet", at rette henvendelse til Folketingets Skatteudvalg. Jeg foreslår, at udfyldelse af formularens "telefonnummer-felt" gøres optional.

Med venlig hilsen

Jens Christiansen
Hammersholt Byvej 41B
3400 Hillerød